

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alap téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

2020. április 5.

Tartalom:

Kötődés, megkötözöttség.

Jézus miért ment Bemerítő Jánoshoz, ha nem volt szüksége bemerítésre?

Vallási hatalom, politikai hatalom.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Drága Jézusunk! Második alkalommal jövünk össze ebben a családi közösségben, ahol én, a „M”, a „D” és az „I” vesz részt. Ma 2020. április 5-ét írunk. Nagy élmény volt a számunkra is, hogy a múlt héten összejöhattünk, és mindazt, amit Tőled kaptunk, nagyon-nagy örömünkre szolgált. Hiszem, hogy a mai nap is megajándékozol bennünket mindazzal az újjal, amit már az idők végtelenjében, kezdetek óta elkészítettél nekünk a mai napra, és hálás szívvel köszönjük Neked a lehetőséget, hogy ezt megtehetjük. Valami furcsa dolog ez, mert az egész világ egy rettenetben él a vírusjárvány miatt, mi meg felhasználva ezt a helyzetet a legnagyobb jóra, megélhetjük a benned való hallatlan örömet. Kérlek, vezess bennünket ezen a mai napon is, hogy táplálékul tudjunk szolgálni a testvéreinknek is, akiknek el fogom juttatni ezt a hangfelvételt, hogy hozzá is tudjanak szólni, véleményezni is tudják, és kapcsolódni tudjanak általunk is Tehozzád, Tebeléd. Ámen.

Ámen.

D: Kérdésem, az Angyalkönyvben 4. Beszélgetés Gittával:

„Végre örömmel készülök elő a péntekre. Életem lényegében megváltozott. Kinyílt egy ajtó, és soha sem sejtett lehetőségek állnak előttem. De hirtelen a hideg félelem fog el és feltolakszik egy gondolat:... „ha nem jönne többet?” Nem akarok erre gondolni, elhessegetem, de új erővel csak hatalmába kerít, mert félek, hogy a régi üres életformába újra visszaesem. Ekkor tisztán látom, hogy le kell mondanom arról, ami a legfontosabb nekem, nem szabad hozzá kötődnem. Ez a törvény szigorú, könyörtelen és döntő számomra. A kötődésről való lemondás nehezebb mindennél, amit eddig átéltem. Mintha saját életemet vágnám el. ”

Itt a kötődés kérdését szeretném felvetni, hogy lehet-e szeretni kötődés nélkül, vagy hogy tud az ember szeretni a nélkül, hogy kötődne bárkihez is, hiszen a szeretet nyilván valamiféle kapcsolatot feltételez a másik emberrel, és hogy tudjuk különválasztani a szeretetet és a kötődést?

J: A kötődésről, mint kötelékről, megkötözöttségről mint mond a Hang?

D: Hogy ne legyünk megkötözöttek.

M: Csak a szeretettel légy megkötöződve.

J: Mondhatjuk, hogy a Hang tanításában azzal találkoztunk, hogy azt mondja Jézus a Hang tanításán keresztül, hogy csak Velem legyél megkötöződve, semmi mással és senki mással? Csak Velem. Velem viszont legyél megkötöződve.

D: A kötődéshez és a megkötözöttséghez egyenlőségjelet rakunk? Két különböző dologról beszélünk-e vagy egyről?

J: Tehát, egyenlőség jelet teszünk, vagy nem?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Én nem teszek egyenlőségjelet jelenleg.
- J: Mi a különbség?
- I: A megkötözöttségnek van egy pejoratív tartalma, ami azt jelenti a számomra, hogy egy kapcsolaton belül egy káros dolog, egy olyan birtoklási, irányítási vágyat tartalmazhat a kapcsolatban, ami nem jó. Pontosan azért fogalmazza a Hang, hogy ne legyél megkötöződve. A kötődés szerintem az emberi kapcsolatoknak a természetes velejárója. Nincsen benne az én számomra jelenleg negatív tartalma.
- D: Itt a szövegben is kötődésről beszél, nem megkötözöttségről.
- M: Szerintem is két különböző dologról van szó. A megkötözöttség egy abszolút ragaszkodás valakihez vagy valamihez. Amiről nem tud és nem is akar lemondani. A kötődés meg egy normál emberi természetből adódó magatartás, hogy ehhez is kötődök, ahhoz is kötődök. Mind a kettő az emberi természettel jár, de a megkötözöttség egy bizonyos szinten már kóros is.
- J: Megfogalmazhatjuk-e, hogy a megkötözöttség a kötődésnek egy görcsösebb, szélsőségesebb formája?
- M: Nem minden kötődés megkötözöttség, de minden megkötözöttség egy kötődésből ered.
- J: Két dolgot mondtunk most ki, hogy a kötődés és a megkötözöttség között kapcsolat is van és különbség is van. Mondhatjuk-e, hogy gyakorlatilag egy gyékényen árulnak?
- I: Igen.
- J: Tehát a kötődés az a finomabb, enyhébb formája a megkötözöttségnek. Minden megkötözöttség kötődés, de nem minden kötődés megkötözöttség.
- D: A könyvben nem megkötözöttségről beszél, hanem kötődésről.
- J: A Hang a megkötözöttségtől óvja az embert. Az angyal?
- D: A kötődéstől óv.
- J: Az angyal tovább megy. Ebben a részben a megkötözöttségen túl, amit a Hang fogalmaz meg, az angyal tovább megy és már magától a kötődéstől is óvja az embert, tehát a kötődést sem tartja az Istenhez tartozás megfelelő látásmódjának, vagy élményének.
- M: Itt nem az angyal tanításáról van szó, hanem a Gitta gondolatairól.
- J: A Gitta gondolatai mit tükröznek itt?
- M: Félelmet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Miért?
- M: Mert nem bízik az angyalban, és nem ismeri, nem bízik benne és attól fél, hogy nem fog többet megjelenni.
- J: A félelmet, amit megél Gitta, azt az angyal ebben a vonatkozásban, ha nem jól látná a Gitta, akkor az angyal valamit reagálna erre? Feltételezhetően. Mivelhogynem reagál rá, ezért ezt a benső gondolatmenetet jóváhagyja? Akkor helyénvaló, hogy a kötődést, mint olyat nem tartja Istenhez tartozó lelkületnek. Mihez kötődik most a Gitta?
- M: Az angyalhoz?
- J: Nem. Ahhoz az élményhez, hogy találkozik az angyallal. Ehhez az eseményhez kötődik a Gitta, és ebben a félelem jelenik meg a kötődése által. A megkötözöttségben mi a helye a félelemnek, van-e helye?
- I: Igen. Az elvesztésnek a félelme mindenképpen benne kell, hogy legyen, mert ha nem lenne benne, akkor nem lenne megkötözöttség.
- M: Egy féltés, biztos hogy van benne, ha félelem nem is.
- J: Mondjunk néhány megkötözöttséget. Mivel tud megkötöződni az ember? Most a Hang gondolatmenetében és értékrendjében gondolkodunk. Segítek; munkájával, gyerekével.
- D: Bármivel.
- I: Családtagokkal.
- M: Egészségével.
- D: Vagyonával.
- J: Főleg a pénzzel tud megkötöződni az ember. A saját természetével is meg tud kötöződni. A látásmódjával. A megszokásaival. Hogyan fogalmazza ezt a megkötöződést még szélsőségesebben a Hang?
- I: Az van az élete középpontjában.
- M: Az az istene.
- J: Az az istene! Azt mondja a Hang, hogy amivel meg vagy kötöződve, az az istened, mert azért élsz. Bár, hozzá kell tennem, hogy itt azért én kicsit felületesen látom ezt megfogalmazva, mert sok mindennel egyszerre megkötöződhez az ember?
- Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: És az nem mind az istene.
- I: De biztos, hogy központi helyet foglal el az életében.
- J: Miközben egy hívő, akinek van Istene, azon kívül még megkötöződhez sok mindennel, és mégsem lesz az istene.
- I: Nem, de biztos, hogy központi helyet foglal el az életében.
- J: Pontosítanunk kell ebben a kérdésben, olyan módon, hogy ami központi helyet foglal el az életében, és ha azért él, amivel meg van kötözve, akkor az az istene. Tehát nem szükség szerűen történik ez úgy, hogy amivel meg vagy kötöződve, az az istened. Ez nem így van. Ha az az életed középpontjában van, akkor az az istened. Mert ha valaki a munkájáért él, attól még meg lehet kötöződve a családjával. És nem a családja az istene, hanem a munkája az istene, ha azért él.
- D: Akkor, amiért él.
- J: Amiért él, az az istene, és azzal van a leginkább megkötöződve. Ebben a vonatkozásban hol a helye a félelemnek.
- D: Az elvesztés félelme van benne.
- J: Világos. Tehát mindent, az Istent kivéve. A hívő félhet attól, hogy elveszi az Istenét? A hívő alatt mi mindig a vallásos embereket értjük. Hogy meg tudjuk különböztetni a tanítványt a hívőtől és a világi embertől.
- D: Akkor igen.
- M: Inkább attól fél, hogy megharagszik rá az Isten és megbünteti. Ez a félelem bennük van.
- J: Igen. Amikor az ember mondjuk nem az Isten vonatkozásában van megkötözve, akkor – ahogy az előbb említetted - mindennel, ami meg van kötözve, az a félelmet is felkeltheti benne. Azért forszírozom a félelmet, mert a Gittában egyfajta félelem keletkezett azzal kapcsolatban, hogy jaj istenem, mi lesz, ha nem jön.
- M: Mert bizonytalan volt.
- J: Ez a félelem jelzi azt, hogy ő kötődik ehhez az eseményhez. Vajon miért éli meg azt a Gitta, hogy ez nem jó? Miért sugallja és hagyja helyén az angyal azt, hogy ez nincs rendben?
- D: Mert talán úgy tud kapcsolódni jobban hozzá, ha elengedi ezt a kötődést?
- M: Mert még ott tart a gondolkodásában, ahol tart.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Vajon miért ragaszkodik ehhez? Mi okozza benne a félelmet? Miért hagyja helyben az angyal ennek a kötődésnek ezt a formáját?
- I: Hogy a kettejük kapcsolatában nem jó oldalról közelít.
- J: Mi az a jó oldal, amiben változnia kell?
- I: A valódi hittől itt még nagyon messze van. De a bizalom, egy minimális dolog ahhoz, hogy kettejük között kapcsolat jöhessen létre, tehát nem az elvesztés félelme szabadna, hogy mozgassa a vele való kapcsolatfelvételt.
- D: Hogy ne féljen, hanem higgyen.
- M: Azért, mert a Gitta kezd rálátni arra, hogy az előző üres életmódját az angyal segítségével tudja csak megváltoztatni.
- J: Amit mondtál „D”, azzal kapcsolatban van egy érdekes, új gondolatom. Amikor azt mondja az ember, és a Hang is számtalan esetben, hogy kezdjél el hinni. Mondhatja-e bárki – legyen az angyal, legyen az az Isten vagy a Hang -, hogy kezdjél el hinni?
- D: Mondja is!
- J: Számtalan esetben mondja, hogy térjél meg! Ugye hívő az illető, mert Jézustól kérdez. Furcsa módon azoknak, akik meg vannak keresztelve, templomba járnak stb. felteszik a Hangnak az életmód az élet problémájukról a kérdésüket és a Hang azt válaszolja, hogy térjél meg, kezdjél el hinni! Rendben van-e ez így?
- M: Ez úgy tűnik, mintha kívülről befele történne.
- J: Ez az!
- I: Nem egy gombnyomásra történik a dolog, hogy összeráncolja Isten a szemöldökét, és akkor én majd elkezdek hinni, mert rám pirított.
- J: Én arra jöttem rá, hogy senki emberfiának nincsen oka arra – a Hangnak sem -, hogy bárkinek azt javasolja, azt kínálja, hogy térjél meg! Ugyanis, amit a „M” mondott, azt fogalmazza meg, hogy csak belülről kifelé, márpedig minden ilyen felszólítás csak kívülről befelé hat. Mert a megtérés a hitre jutás. Az minek a következménye? Egy külső felszólítás következménye?
- I: Ez egy benső felismerés.
- J: Tehát a hitre jutás egy benső esemény. Egy lelki esemény. Egy felismerés. Egy benső változás. Méghozzá döntő változás! Egy fordulat, egy óriási fordulat, de bent az ember lelkében, szívében, látásmódjában, gondolkodásában. Tehát jelen esetben ez azért érdekes, mert az angyal nem állhat elő azzal, hogy térjél meg, tehát ne félj. Mi a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

megkötöttségnek és a kötődésnek az ellentéte? Mert ez fog bennünket elvezetni a megoldáshoz.... A szabadság. A szabadság teljessége kicsoda?

M: Az Isten.

J: A szabadság mit tartalmaz, hogyan tudnánk definiálni? Hogyan tudnánk körülírni, hogy ki az, aki az Isten oldaláról, az Isten fogalmi rendjében birtokolja a szabadságot?

M: Aki Istenben szabadon tesz.

J: A szabadságot nem tudod a szabadsággal definiálni.

I: Ha a megkötöttség döntő része a félelem, akkor a szabadság valamilyen félelem nélküli lelkiállapotot jelent a kapcsolatban.

J: Az az eredménye. A szabadság és a félelem hogy viszonyul egymáshoz?

I: Egymás ellentétpárjai.

J: A szabadság tartalmában a félelemnek van helye?

Nincs.

J: Tehát akkor azt felejtsük is el. Akkor hogyan tudjuk megközelíteni az Isten oldaláról a szabadságot. Ugye a világban ki a szabad?

M: Aki azt csinál, amit akar.

J: Aki korlátok nélkül teheti azt, amit éppen akar. Minden korláttól mentesen. De ez nem szabadság, ez szabadosság. A hívő számára mi a szabadság?

I: Amit megmond neki az egyház.

J: Hogy azt teszem, amit az egyház mond. Mi a tanítvány számára a szabadság?

I: Azt teszem, amit lelkiismeretem szerint nekem Jézus mond.

D: És a legjobbnak vélem.

J: Nagyon jól fogalmaztad meg, csak pontosabban kellene megfogalmazni. Felkínálok egy megoldást, hogy úgy szeretek, ahogy csak tudok. Minden korláttól mentesen úgy szeretek, ahogy csak képes vagyok rá. Aki nem a szeretetben éli meg a szabadságot, az szabad-e?

D: Biztos nem.

J: Az akkor mi?

I: Rab.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Minek a rabja:

I: Önmagának.

J: A megkötözöttségeinek és a kötődéseinek a rabja. A látásmódjának a rabja. Megkötöződhez az ember a saját látásmódjával? Hát hogyne! A teológusok mind ilyenek. Az Isten oldaláról, ha Ő a szabadság teljessége, aki ezt a szabadságot nekünk a szeretetben kínálja, mert a szeretet jelen esetben micsoda? ... Önzetlen tett. Önzetlen adás. Mert ha nem teszek a szeretetben, akkor lehet szeretet? Akkor nincs szeretet, mert minden csak valamiféle tevékenységben tud megfogalmazódni. A rabság is. Bár, itt a nem tett is, a rabságnak része. De ha az Isten szabadság teljessége, a szeretet vonatkozásában jelenhet meg csak a számunkra, akkor mondhatom-e, hogy akkor vagyok az Istenben szabad, ha úgy szeretek, ahogyan arra csak képes vagyok. Ez a képes vagyok nagyon fontos, mert mondhatnám azt is, hogy ahogyan csak lehet, ahogyan csak tudok, ez mind megfelelő szó arra, hogy a szeretetben éljem meg a szabadságomat. Minden más esetben rab vagyok. Máris itt vagyunk, hogy megkötözöttség, kötődés és szabadság. Ha Gitta fél attól, hogy jön-e az angyal vagy nem jön, szabad-e vagy nem? Márpedig az angyal ebben a vonatkozásban mit kínál neki? Nyilván azt a szabadságot, amit az ember az Istenben élhet meg. Mert az Isten szabadságában azt éli meg az ember, hogy úgy szeretek korlátlanul, ahogyan csak lehet, ahogyan csak tudok. Az Isten szabadságában ezt élem meg. Nem azt élem meg, hogy azt csinállok, amit akarok. Tehát jelen esetben Gitta most nem szabad?

M: Nem.

J: Azért fél. Visszatérve a te kérdésedre, szeretet és kötődés. Vajon ott, ahol az ember a szeretetben kötődést él meg, szabad-e?

D: Ezek szerint nem.

J: Az az érdekes, hogy az ember beleállna egy olyan Hang tanítás általi látásmódba, lelkiületbe, amelybe még belefér. Amelyben azt mondhatnám, hogy igen, kötődöm hozzá, mert szeretem. Csakhogy az angyal ennyivel többet kínál, ennyivel átfogóbban kínálja az újat. Ez sokkal szorosabb, sokkal neccesebb ez a tanítás az ember vonatkozásában, amit úgy fogalmaz meg, hogy te kötődhetsz különböző dolgokhoz, de akkor nem vagy szabad. A szeretet és szabadság, az együtt kell, hogy járjon. Ha szabadon szeretsz, akkor kötődysz-e bármihez?

D: Nincs szükséged rá. Mert megéled a teljes szabadságot.

J: Minden kötődésnek mi lesz az eredménye, minden egyéb kötődésnek? Mondjuk, kötődöm a gyerekemhez, mert szeretem. Ennek mi az eredménye?

D: Nem tudom úgy szeretni a nélkül a félelem nélkül, hogy elveszítem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Például. Bármivel kapcsolatban félthetem. Máris megint megjelenik a félelem bármiféle kötődésben. Bármire kapcsolodom kötődésben az életemben, bárkihez kapcsolodom kötődésben az életemben, akár szeretet kapcsán is, mindig jelen van az elvesztés tartalma? Mindig benne van annak a tartalma, hogy nem úgy fog működni, ahogy én szeretném. Ahogy én azt jónak látom. Nem az fog történni, amit én jónak látok, jelen esetben nem fog megjelenni az angyal.
- M: Ha én Jézusban szabadon szeretek, akkor semmihez nem kötődöm.
- J: Igazából több-e az, hogy szabadon tudom szeretni, mert a szabadság a szeretetben tud csak megnyilvánulni, és a szeretet a szabadságban, minthogy valamiféle kötődés jelenik meg a szeretetem kapcsán?
- D: Összehasonlíthatatlanul.
- J: Azt hiszem, hogy valami ilyesmit tudunk kibontani a kérdésed kapcsán, hogy az angyal valami olyasmire hívja fel a figyelmünket, ami az Isten-szabadság lehetősége bennünk. Nagyon fontos kérdés az, hogy aki megtért, az odaadta-e az életét Jézusnak?
- M: Nem feltétlenül.
- J: Ezt el tudjuk fogadni? Tehát, hogy nem szükségszerűen. A megtérésnek nem szükségszerű következménye az, hogy odaadja az életét Jézusnak. Mi szükséges ahhoz, hogy valaki elérjen arra a szintre, hogy a megtérését követően odaadja az életét Jézusnak? Mi szükséges?
- D: Hogy Jézust tegye élete középpontjába.
- J: Pontosán. Vagyis képes legyen mindent és mindenkit Jézus értékrendjén keresztül látni, megélni. Ezt ki képes, a hívő ember? Nem. A világi ember? Nem. A tanítvány? Az sem mindig. Az is tudja már, hogy mi a cél, törekvés szintjén tud megvalósulni, de már legalább tud különbséget tenni. Ha az ember ott tart, hogy én még nem adtam oda az életemet Jézusnak, de ez nem jelenti, hogy lelkiismeret furdalásának kell lenni vagy rosszul kellene érezni magát, főleg akkor, ha tudja, hogy ez mint feladat előtte áll. Hát itt tartok. Ettől még békében és harmóniában élhet önmagával, de törekszik valami felé. Törekszik arra, hogy mindent és mindenkit Jézus szemén keresztül lásson. Ha valamiféleképpen eléri azt a tanítvány, hogy mindenkit és mindent Jézus szemén keresztül lát, akkor a kötődés megjelenhet-e az életében?
- D: Megjelenhet, de felismeri és le tud róla mondani.
- I: Egy kötődésben ha az ember meg tudja élni azt a szabadságot egy szeretetkapcsolatban, amit az Isten tölt ki, akkor pontosan a kötődésből alakul át ez szabadsággá.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Én már nem arról a tanítványról beszéltem, aki törekszik. Feltételeztem egy olyan tanítványt, aki már elérte azt az állapotot, hogy ő mindent és mindenkit Jézus értékrendjében lát. Hogy annak a számára a kötődés megjelenhet-e?
- D: Akkor viszont a szabadságot is megéli, a szabadság teljességét, vagyis a kötődést akkor nem.
- J: Akkor a kötődés nem jelenik meg. Miért?
- I: Mert a félelem és a szabadság nem fér meg együtt.
- J: És itt főleg a félelem nem jelenik meg. Miért? Mondjuk miért nem félti a gyerekét?
- I: Aki Jézus szemével nézi a gyerekét, nincs benne az elvesztés félelme.
- J: Miért?
- D: Mert nem az övé.
- J: Mert már látja, tudja, hogy senki sem az övé. Mi a következő, ami nagyon fontos az ember életében? Mitől nem félti? A haláltól. Mert halál nincsen. A harmadik, hogy miért nem félti, mert önmagáért felel csak. Nincs mit és nincs miért féltetni, mert az ő ura már teljességében Jézus és tudja azt, hogy az ő életében minden, ami történik, az azért történik, mert szükségszerű, hogy történjen. Ezt fogalmazza meg a Hang úgy, hogy az „Istent szeretőknek minden a javára válik”. Tehát ebben a vonatkozásban egy olyan látásmódot kínál kimondatlanul az angyal a megkötözöttség, megkötés vonatkozásában, hogy légy szabad. Ettől is légy szabad. Tőlem is légy szabad. Az Istentől is szabadnak kell lenni?
- I: Ennek a kérdésnek nincs értelme.
- J: Nagyon jó! Nincs értelme, mert a szabadság teljességétől nem lehet szabad az ember. Az ember beleoltódhat ebbe a szabadságba. Akkor ezt a témát kitárgyaltuk.
- M: Az én kérdésem az evangélium azon részére vonatkozik, amikor Jézus Bemérintő Jánoshoz odamegy, egész Jeruzsálem kimegy vízbemerítésre a bűnök bocsánatára Jánoshoz, és ott kitöröltünk egy részt belőle, azt mondtuk, hogy Jézus nem mehetett oda Jánoshoz bemérintkezni, mert neki nem volt bűne, tehát ez hiteltelen itt az evangéliumban. Ő Isten volt és Ő nem mehetett ebből a célból oda. Viszont, amit meghagytunk, hogy odament. Akkor miért ment oda? Csak úgy odament?
- J: Akkor pontosítom a „M” kérdését. Máté 3:13, ami így hangzik, hogy „ekkor érkezett Jézus Gallileából a Jordán mellé Jánoshoz”, amit hiteltelennek tartottunk, „hogy alámerítkezzék, vízbemerítkezzék általa”. A Máté 3:14 így hangzik, ami befejezi ezt a történetet: „János pedig tiltakozva mondta, nekem van szükségem a te bemérintésedre, és te jössz hozzám”? Mi a problémád, Te hogy látod?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Egyetértek azzal, hogy Jézusnak nem volt szüksége, arra, hogy bemerítkezzen. De lehetett-e ennek valami hiteles alapja, hogy Jézus odament? És akkor miért ment oda, ha odament, ha egyszer nem kellett neki bemerítkezni?
- I: Szerintem azok az emberek mehettek oda, akik bűnösnek tartották magukat. Mivel Jézus velük tudott talán bármit is kezdeni, nem a megigazultakkal, ezért neki ott volt ezekkel az emberekkel dolga, ezért mehetett oda, hogy velük teremtsen kapcsolatot. A bűnbánattartás nem volt szokás – ha jól tudom – akkor Izraelben. Egyéni bűnbánatot nem tartottak az emberek. Tehát ott valami a lélekben megmozdult, ha oda kimentek és Bemérito Jánosnál bemerítkeztek. Azok nyitottabbak, vagy tovább gondolkodó emberek lehettek.
- M: Bemérito János gondolom, hogy egy hiteles ember lehetett, és hallgattak rá, sőt hittek benne, ha egyszer odamentek és ott tornyosultak a tó partján, hogy bemerítse őket.
- J: Írtam egy több oldalas anyagot, amiben arra láttam rá, hogy a Bemérito Jánosnak egy esszéus háttére volt szükség szerűen, és ezt igazolni* is tudtam. Maga Bemérito János egy csomó problémát vet fel a tisztulással kapcsolatban és a bűnbánattal kapcsolatban. Az az érdekes ebben és rendkívüli, hogy az egész kereszténység nem Bemérito Jánosról beszél, hanem Keresztelőről. Több problémát is felvet ez a kérdés. Csak az keresztelhet, aki megvan keresztelve, mert Bemérito Jánost vajon ki keresztelte meg? Miért keresztel az, amikor még Jézust nem feszítik keresztre, keresztény még sehol sincs, ugyanis a keresztelés, tehát a vízzel való meghintés vagy bemerítés, amit az egyház a csecsemőkkel csinál, az nem más, mint a katolikus egyházba való betagozódás. Egyház pedig itt még nincsen. Kereszt sincsen. Kereszténység sincsen. De Bemérito Jánosból Keresztelő Jánost csinálnak. Ha Jézus jelen esetben bemerül Keresztelő Jánosnál, akkor mit csinál? Keresztény lesz, beavatódik a nem létező keresztény egyházba. Ez teljesen idióta felállítás, tehát ezt el is felejtjük. Maradunk Bemérito Jánosnál. Ő a bemerítése kapcsán mit hirdet? Ha valaki bemerül, megtisztul, bűnbocsánatot nyer. A zsidóknál mi volt a bűnbocsánatnak, a megtisztulásnak a rítusa? Az áldozatbemutatás a templomban, aminek megvolt a Mózes által előírt rendje, szertartása. Minden egyes bűnnek megvolt az a rendje, hogy miért, milyen áldozatot kellett bemutatni, amit a templomi papság mutathatott be. Gondold el, hogy ott van egy ünnepen 1000 ember, akik sorban állnak, hogy bemutassák az áldozatukat a bűneikért, és azt a főpapnak kéne megcsinálni, a templomi papság nem tudom én hány, több száz tagja, erre volt hivatott, a papnak semmi más dolga nem volt, az nem misézett, az nem tanított. A tanításhoz az írástudók voltak. A farizeusok pedig betartatták a törvényeket. Azok között is volt írástudó, de maguk a farizeusok és a hivatalos írástudók nem minden esetben kedvelték egymást. A farizeusok egy olyan párt volt, kb. 4000 tagja volt Jézus idejében, akiknek egyébként minden további nélkül mindegyiknek kivétel nélkül volt

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

foglalkozása. Az írástudóknak is volt foglalkozása, Jézus idejében. A Sammáj és a Hillél volt a két legjelentősebb írástudó, de mind a kettőnek volt nagyon komoly foglalkozása. Pálnak is, mint főfarizeusnak volt főfoglalkozása, sátorkészítő volt. A Törvényt, akik alakították, akik magyarázták azok az írástudók voltak. Akik betartatták a néppel azok a farizeusok voltak. Ezért vádolták a farizeusokat folyamatosan köpönyegforgatással, hogy ők maguk megkövetelték másoktól a törvény betartását, de maguk nem tartották be.

M: Ez azért volt főleg, mert annyira a messiásvárásban éltek, és azt gondolták, hogy ha ők betartatják a törvényt, akkor kikényszerítik az Istentől azt, hogy elküldje nekik a messiást.

J: Így van, márpedig ennek a törvénynek a száma több mint 600 volt. Tehát, ha ezeket betartják a néppel, akkor az Isten kényszerűen elküldi a messiást. De látni kell, hogy amikor leengedi a négy ember a tetőn keresztül a bénát, és Jézus azt mondja neki, hogy „meg vannak bocsátva a bűneid”, akkor a farizeusok és írástudók felháborodnak, azt mondják Jézusnak, hogy „ki bocsáthatja meg más a bűnöket, mint az Isten?”. Az Isten hol van? A templomban, a *szentélyben*. Az elfüggönyözött szentélyben. Ezért az oltárra odateszik az áldozatot, leeresztik a vérét, feldarabolják, a különböző húsokat felteszik égni, és egy részét a papoknak juttatják, a másik részét pedig az áldozat bemutatónak, aki a családjával elfogyaszthatja. A bűnbocsánattal kapcsolatban ez a helyzet. Csak az Isten bocsáthatja meg a bűnöket. Ennek megvan a Mózes által előírt rendje. Erre megjelenik egy Bemerítő János, akit prófétának gondoltak, nem pedig egy embernek. Prófétaival hevülettel és lelkiülettel mindentől függetlenül elkezd hirdetni, hogy jöjjetek, mert jön valaki, aki erősebb nálam, akinek a saruját sem vagyok méltó megoldani, aki majd tűzbe merít be benneteket, de ahhoz, hogy ő velem találkozni tudjatok, meg kell tisztulnotok a bűneitektől, merüljétek be vízbe. Kik hirdették ezt a bemerítést? Az esszénusok. Volt egy olyan nagyjából 4000 főt számláló közösség a Kumráni sivatagban, akik a Holt tengeri tekercsekhez köthetők valamilyen szinten, akik Jézus előtt 160 évvel már léteztek. Ellentétbe kerültek a templommal és a főpapot magának a sátánnak tartották, mert nem tartották megfelelően tisztának. Ők naponta többször mosakodtak, több tisztulási szertartáson mentek keresztül, minden étkezés előtt ugyancsak mosakodtak, mert a bűnöktől való folyamatos tisztulási szertartásokon keresztül kellett menniük. Ez egy többé-kevésbé elzárt közösség volt, bár voltak olyan tagjaik, akik maguk különböző falvakban, otthon gyakorolták a hitüket ebben a vonatkozásban, de a leglényegesebb, hogy a templomi papsággal szemben álltak. Szemben álltak a farizeusokkal, szemben álltak az írástudókkal, és a tisztaságot tartották az egyik legnagyobb erénynek. Látható-e, hogy Bemerítő János csak ezzel a háttérrel hirdethette meg azt, hogy tisztuljatok meg? Nem azt mondta, hogy menjétek a templomba. Azt mondta, hogy gyertek hozzám, bemerítelek benneteket.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Az esszénusok külső tisztaságot fogalmaztak meg. De nekik volt benső tisztaságra való törekvésük is.
- J: A bűnöktől való megtisztulás külső vagy benső megtisztulás? Az esszénusok nem azért mosták meg a kezüket, hogy a járványtól megóvják magukat.
- I: Az, hogy a benső tisztaságnak milyen külső formát vagy milyen szertartásokat adtak, az egy dolog, de ez valahol visszaazonosítja azt, hogy Bemerítő János miért ezt tette a középpontba, miért ezt a szertartást választotta, ez őt igazolja vissza.
- J: Az esszénus rítust, látásmódot igazolja vissza. Meghirdeti a bemerítést, és várjuk, aki majd eljön, és akkor megtisztultok a bűneitektől. Jézus és Bemerítő János. Van-e közöttük kapcsolódás?
- M: Rokoni kapcsolat, unokatestvérek voltak.
- J: Hiszen Mária mit csinál, miután teherbe esik?
- I: Elmegy Bemerítő János anyukájához.
- J: Mert meghallotta, hogy csodás módon esett teherbe.
- I: Bemerítő János anyja mondja az Üdvözlégy Máriának a szövegét a köszöntésére.
- J: Lukács evangéliuma erről szól. Elmegy oda, miután megszületik János, akit milyen módon neveznek Jánosnak? Az apja (Zakariás) után nem Jánosnak akarták nevezni, és erre megjelenik egy angyal a templomban, mert Zakariás is, mint áldozó pap, illatáldozatot készül bemutatni. És megjelenik egy angyal, félelem tölti el, és az mondja neki, hogy Jánosnak nevezd, stb. Nem hisz az angyalnak, erre némul el. Amikor végül a történet szerint ráveszi magát arra, hogy nevezzék Jánosnak, akkor újból visszanyeri a hangját. Tehát valami csodás történet fűződik az elnevezéséhez is, hogy az Ég őt Jánosnak kívánta elnevezni, aminek ember ellen nem állhat. Kb. 6 hónap lehetett a korkülönbség közöttük. Bemerítő Jánosra mi lehetett jellemző, amíg meg nem jelenik a pusztában, akár az esszénusok között, akár nem? Az Istennek való odaadottság. Jézussal azonos lelületben. Kellett-e, hogy ismerjék egymást? Igen. Szükségszerű, hogy ismerjék egymást? Még hozzá nem is akármilyen szinten, hiszen János hogyan nyilatkozik róla? Hogy ő tűzben fog bemeríteni. Honnan tudja? Nyilván kellett, hogy beszéljenek. Kellett, hogy már ismerje jól Jézust, hogy itt valami rendkívüli van. Itt valami nagyon nagy dolog készül, amire meghirdeti a maga módján, a maga ószövetségi, esszénus múltjával rendelkező módján azt, hogy valakinek jönnie kell. Jézusnak hol a helye ilyenkor? Otthon? Templomban? Jézus még nem tanít. Amikor Bemerítő János elkezd hirdetni őt, Jézusnak hol a helye? Az első tanítványai honnan keletkeznek?
- I: Halászat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nem. János tanítványai közül csatlakoznak hozzá. Ez János evangéliumában van benne.
- I: Jó, de gyerekkorában is tanított Jézus a templomban 12 éves korában.
- J: Akkor nem tanított. A történet nem erről szól. A templomban mit csinál mint gyermek? Izraelben taníthat-e gyermek? Tanító 30 éves kora előtt nem is létezett. Kérdeztette az írástudókat. Nagy különbség. Nem taníthatott. Nem fogadják el a tanítót 30 éves kora alatt. A vándortanítók, ahhoz, hogy valaki írástudó legyen, ahhoz nagyon komoly vizsgákat kellett letennie, és megfelelő korúnak kellett lennie. Olyan vándortanító, aki 29 éves volt és éppen nincs semmiféle háttere, azt kiröhögték, elküldték a francba. Miközben, a vándortanítóknál a tanítványok választották a tanítót, Jézus esetében meg; Jézus választotta a tanítványait. Pont fordítva történt.
- M: Az is fontos volt, hogy ki kinél tanult már ezeknél a tanítóknál.
- J: Jézus előtte még a Kánai menyegzőn sem úgy jelenik meg, mint tanító, bár akkor már tanítványokat is visz magával állítólag, de akkor valószínűleg már túl volt a Beméritő János meghirdetésén. Tehát az első fellépése Beméritő Jánoshoz kötődik, ahol megjelenik. Mert az, aki nekem rokonom, aki engem fog meghirdetni, ott a helyem. Hát hol lenne máshol. És máris János néhány tanítványa hozzá csapódik, hozzá kötődik. És elindul valami. Elindul Jézus tanítói tevékenysége. János hívta fel a figyelmet rá. János honnan tudná másképpen azt, hogy én csak vízbe beneríték, ő viszont tűzbe merít be. Milyen tűzbe? Hogy jön ide a tűz ebbe a gondolkörbe? Mózes hogyan találkozik az Istennel? A csipkebokor tüzeiben. Tehát a zsidóknál ez egy természetes kapcsolódása volt az Istenhez, hogy Ő tűzbe merít be benneteket. Miközben, gondolhatta-e Beméritő János azt, hogy Jézus a messiás?
- I: Nem.
- J: Miért?
- I: Nem, mert arról volt szó, hogy a messiásnak meghatározott családba kellett beszületnie, stb.
- J: Ha nem gondolta őt messiásnak, akkor hogyan mondhatja Máté 3:10-ben azt Beméritő János, „Márpedig a fejsze a fák gyökerén van. Minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzbe dobnak. Teremjétek hát a gondolkodás megváltoztatás méltó gyümölcsét. És ne véljétek azt, nem mondhatjátok magatoknak, atyánk nekünk Ábrahám, mert mondom nektek, van ereje az Istennek, hogy ezekből a kövekből gyermeket keltsen életre Ábrahámnak. Ki intett meg titeket arra, hogy meneküljétek az eljövendő harag elől?” – hirdeti Beméritő János Jézust így.
- I: Arról volt szó, hogy ahhoz, hogy valaki messiás legyen, egy csomó feltételnek teljesülnie kellett volna?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Bemerítő János úgy gondolkodik-e, mint egy átlag zsidó? Úgy gondolkodik-e, mint egy írástudó, mint egy farizeus, mint egy főpap? Nem, mert esszénus háttere van. Az esszénusok várták a messiást. Feltételezik azt is, hogy nem is egy messiást vártak. Külön vártak egy főpap messiást és külön vártak egy király messiást. De az esszénusok remegve várták a messiást, jobban várták, mint a zsidók, mert vajon a főpapok és a papság várta-e a messiást?
- D: Biztos nem. Féltették a hatalmukat.
- J: Nem. Mert ők sadduceusok voltak. Volt egy ilyen párt is. Ezek a korai hatalmi rendből, hatalmi ágból kerültek ki, akik még a feltámadásban sem hittek. De a hatalom náluk volt. Ölték egymást, ahol csak lehetett, gyilkoltak a hatalomért, törleszkedtek Róma felé. Nem a nép látásmódját fogalmazták meg. A sadduceusok, ez a főpapság, rosszabb volt, mint a rómaiak, mert a rómaiak legalább az idegeneket sarcolták, de a főpapság a saját népét sarcolta, még hozzá kegyetlenebbül talán, mint a rómaiak. El lehet képzelni, hogy ezek a hatalmi viszonyok és különböző helyzetek mekkora káoszt jelentettek Izraelben. Maga volt az őrület.
- M: Visszatérve Bemerítő Jánoshoz, ő azért is gondolhatta Jézust messiásnak, mert ők embert vártak, akit majd felkennek. És ugye Jézust végig emberként könyvelték el.
- J: Bemerítő János embernek láthatta Jézust. Mária megszülte, ő ennyit tudott róla. És embernek látta. Találkozott vele. Azt megtapasztalhatta, hogy nem akárki jelenik meg Jézusban. Amikor látta, hogy sok farizeus és sadduceus jön hozzá a bemerítésre, mondta nekik: „Viperák fajzata, ki intett meg titeket arra, hogy meneküljete az eljövendő harag elől?”, amit csak a messiás testesíthetett meg a számára. Mert jön az ítélet. Ő nem ismeri az ítélet nélküli Jézust. Nem véletlen, hogy amikor elfogják, börtönbe vetik, mit üzen Jézusnak? „Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?”. Jézus válasza: „mondjátok meg Jánosnak. A vakok látnak, a sánták járnak, és az örömmüzenet hirdettetik. És boldog az, aki nem botránkozik meg bennem.” Hogy nem az ítélet van hirdetve. Helyre teszi Jánost. Döntsd el! Nem az jött, akit vártál. Nem az jött, akit hirdettél. Tudtunk választ találni a kérdésedre?
- M: Igen.
- J: Amikor Heródes, mint nem vallási vezető, mint hatalmi király, politikai király, meghallja, hogy megszületett a messiás, akkor mit csinál? Mentalitására jellemző – mert nem valószínű, hogy megtörtént -, hogy képes lenne egy egész falu kis csecsemőit kiirtani, mert tudja, ha a messiás jön, akkor neki vége.
- I: Arról volt szó, hogy a messiásnak királyi családból kell származni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Dávid családjából kell származnia. Dávid családja nem királyi család. Dávidot ezért az evangélisták, Jézus visszavezetik Dávidra, de csak azért, hogy igazolják, hogy ő a Krisztus, ő a Messiás.
- I: Döntő hatalmat akkor Izraelben a farizeusok, az írástudók és a főpapok jelentették? Ez egy vallási vezetési hatalom volt.
- J: Milyen hatalmat?
- I: Hogy például mindenkinek oda kellett mennie és áldozatot kellett bemutatnia. Arra vagyok kíváncsi, hogy megtehetette-e volna egy bármilyen hétköznapi ács vagy bárki, hogy azt mondja, hogy én nem megyek el áldozatot bemutatni, mert én hazugnak tartalak. Tehát itt mi volt a hatalom?
- J: Rossz hasonlatot tudok felkínálni: van a római katolikus egyház, ami lelki hatalmat képvisel a vallásban. A vallás, az eszköz a hatalom gyakorlásához. Tehát lelki hatalmat gyakorol. Vajon a politikában hogy jelenik ez meg? A keresztény demokrata pártban. Van a Fidesznek egy olyan szövetséges pártja (KDNP), amellyel szövetkezve képviseli a többséget. Ez a keresztény demokrata párt politikai hatalmat képvisel, márpedig a vallásra támaszkodik. Valami ilyen hasonló dologgal tudom éreztetni, hogy hogyan nézett ki Izraelben a hatalom kérdése. A politikai hatalom a Heródes kezében volt. De a politika és a vallás egybeötvöződött. Ezért Heródes, mivelhogy nem volt tiszta zsidó, ezért már nem volt echte elfogadható ember. Ezért lépett fel János ellene nagyon határozottan, ezért is csinálta ki őt Heródes. Tehát összeötvöződött, nem volt különbség a politika és a vallás között.
- I: Vallási állam volt.
- M: A vallás annyira átszította a mindennapi életüket, hogy szinte mozdulni sem tudtak a nélkül, hogy amit a vallás ne írt volna elő, hogy mit csináljon.
- J: A főpap Kajafás, szükség szerűen, bár ellensége volt Heródesnek, amikor Jézust keresztre feszítették, illetve ezzel kapcsolatban, amikor Jézus Kajafás elküldi Heródeshez, ő visszaküldi Kajafásnak, akkor lesznek – mondja az evangélium - barátok.
- I: Akkor ők voltak a két központi hatalom képviselői. Akkor az esszénusok nem voltak központi...?
- M: Á, kint voltak a pusztában!
- I: Beszélünk arról, hogy ki, mit várt. Ha ennyiféle tagolódás van, akkor is van valaki, aki a központi irányítást végzi, akinek szót kell fogadni. Akkor a főnök a Kajafás.
- J: Így van. Ebben a rendben, amelyben volt egy főpapság, és ahhoz, hogy ők a maguk rendeleteit, törvényeit, előírásait meghozzák, mert ítélezhettek, össze kellett jönnie

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

a főtanácsnak, ahol ott voltak a templomi papok, a főpapok, a farizeusok és az írástudók. Ezek mind a főtanács résztvevői voltak, ha ítéletet kellett hozni.

I: Nem az esszénusok voltak, akik meghatározták ilyen értelemben akkor. Akkor a központi irányítás akkor Heródes és főpapok, farizeusok kezében volt.

J: Az esszénusok az el nem ismertek voltak. Kívülállóak voltak a főpapok részéről, és viszont. Ők a főpapság részéről egy elhanyagolható kis csoport volt, amelyik nem számított. Lehet, hogy inkább 2000-en voltak, nem 4000-en. De azért vedd figyelembe, hogy Jézus idejében Izraelben 6 millió ember élt.

I: Az, hogy odamehetett egy Bemerítő János és mondhatott mindent, meg csinálhatott mindent....

J: Ez olyan volt, mint most a kereszténységhez képest egy kis szekta.

I: Bemerítő János bemehetett Izraelbe, élhette ezt az életét, feltűnést kelthetett...

J: Hát ő zsidó volt! Aki ma szektás, az is keresztény.

I: Arra akarok kilyukadni, hogy nem hallgattatták el.

J: Mert Mózes törvényeit az esszénusok sokkal szigorúbban tartották be és kérték számon másokon, mondjuk a főpapságon, mint amit ők elfogadni tudtak. Azt hányták a farizeusok szemére, hogy nem tartják be Mózes törvényeit.

M: Kedvenc példám, hogy úgy játszották ki a böjtöt, hogy náluk napkeltétől napnyugtáig tartott. Napkelte előtt jól bekajálták, kibírták estig, és mikor lement a nap, megint ehettek.

J: Csak a nép, akinek nem volt kajája, nem ehette tele magát. Tehát egy szekta volt az ő számukra az esszénus közösség. Van-e még kérdés?

Erre vonatkozóan nincs.

J: Megkérhetlek-e „M”, hogy te imádkozzál, mivel neked volt az utolsó kérdésed?

M: Drága Jézusom, Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy lehetőséget adtál arra, hogy Rólad beszélgessünk, Téged jobban megismerjük, Veled foglalkozunk. Ez nekem személy szerint nagyon hiányzik, mert teljesen ki vagyunk zökkenve ebből, és nagyon jó az, hogy mi itt vagyunk egy helyen, egy kupacban, egy család vagyunk, és ezt megtehetjük. Köszönöm, hogy velünk voltál, hogy adtál felismeréseket, és ezt az örömet, amit megélhettünk, máskor, máshol, másképpen nem tudtuk volna megtenni vagy megélni. Köszönöm Neked, hogy egyek lehettünk Veled ez által. Ámen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István

*****

*Az esszéus Beméritő János
(Részlet „A forrás felé” c. anyagból).

Jelentős tábora van azoknak, akik úgy gondolják, hogy az emberek a körülmények hatására térnek meg (válnak Jézust szeretőkké). Nem tagadva ennek befolyásoló hatását, fel kell tennünk a kérdést, hogy vajon hányan lettek Jézust szeretők a háborúk, vagy a leírhatatlan nyomor hatására?

Miközben Jézus a gazdag ifjú történetében azt tanítja, hogy: *könnyebb a tevének a varrotű fokán átmenni, mint a gazdagnak bejutni (bemenni) az Isten királyságába*, Máté, vagyis Lévi otthagya a jól jövedelmező vámot (Mk.2.14.), Zákeus meg megtért (Lk.19.8.). Nyilvánvaló, hogy Jézus nem a gazdagságot, mint körülményt állítja az Istent szeretés ellenébe, hanem a megigazultságról való lemondást az üdvösség megnyerésével.

Végül is ki kell mondani, hogy **nem a körülmények hatására történik meg a megtérés, hanem a szív hatására.**

Jézusnak a Mk.1.15, -ben olvasható megtérésre felszólító szavait, a következőképp olvassuk a Károli Gáspár (1529-1592) református lelkipásztor fordította Bibliában: *Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg és higgyetek az evangéliomban.*

Ugyanez, a Káldi György (1573-1634) jezsuita szerzetes 1626-os bibliafordításában így szól: *Mivelhogy betelt az idő, és elközelgett az Isten országa, tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.* Szükséges megjegyeznünk, hogy a Károli fordítás mellett a legtöbb Biblia és Újszövetség fordításban, a 'tartsatok bűnbánatot' szövegét találjuk.

Mindennek az, az érdekessége, hogy a fordítók ezzel egy keresztényi bűnbánatra való felszólítóvá teszik Jézust, miközben a kijelentés eredetileg a zsidók felé irányult. Azon zsidók felé, akik az elkövetett bűnt az áldozatbemutatással egyenlítették ki.

Szinte egyedülálló módon ugyanez az ígerész (Mk.1.15,), az általunk is használt 1971-es, Vida Sándor (1907-1981) baptista lelkipásztor és bibliafordító, „Újszövetségi Szentírás” fordításában, a: *betelt az idő és (már) közel van az Isten*

királyi uralma, változtassátok meg gondolkodásmódotokat és higgyetek az evangéliumban (örömhírnek) szövegével találkozunk.

Az mindenesetre jól látható, hogy az evangéliumokban 236 helyen található tanítvány kifejezése nem a bűnbánatot tartóra, tehát megtérőre, hanem a Vida Sándor fordította Mk.1.15,- szerinti gondolkodását átalakítóra vonatkozik.

Ugyanis *Nem lehet rend annak szívében, akinek nincs rend a fejében (Hang 100 válasz), ezért Az életemet kell szemlélni, a tanításomat tanulmányozni ahhoz, hogy életetek legyen (Hang89. válasz).* Ezt pedig csak akkor tudja megtenni valaki, ha megérti, hogy *„nem körülményeink, hanem gondolkodásunk átalakítását kell megtanulnunk ahhoz, hogy boldogok legyünk. (Hang.5. válasz).*

Mi több, *Még elkezdni sem elég a gondolkodás-átalakítást. Bár ez megtörténik minden igazi megtéréskor. Döntően fontos az, hogy ezt sohase hagyja abba az, aki vállalta. (Hang.76. válasz).*

Mindez azt az állításunkat igazolja, miszerint: **bármely világi, vagy vallását gyakorló hívő, a megtérését követően, csak a folyamatos gondolkodás átalakítása által képes valóban Jézus tanítványává válni.** Ugyanis, csak ez által tud megvalósulni az-az állapot, amit a Mt.10.40, így fogalmaz meg: *aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.* Azt az Atyát, **aki csak a folyamatos ÚJ- ban van jelen.**

Ennek az Új-nak a jegyében, a *térjete* meg, a *tartsatok bűnbánatot és a változtassátok meg gondolkodásmódotokat* megfogalmazás előfordulása, értelmezése, evangéliumi fordításokban való előfordulása, komoly és súlyos érveket kínál annak igazolására, hogy Bemérintő János egy esszénus múlttal és háttérrel rendelkezve válik Jézus fellépésének meghirdetőjévé.

Mit lehet tudni az esszénusokról?

Esszénusoknak (*essenés= szentséges, istenfélő; más néven kumráni közösség*) nevezték a zsidó papságot és a Második Templomot elutasító, Kr. e. 2. században alapított szektához tartozókat. Ők nem utasították ugyan el magát a Templom fogalmát, de hitük szerint ők maguk testesítették meg az Új Templomot.

Ez egy ókori zsidó vallási közösség, amely Jonatán Makkebeus idején (Kr. e. 160-142) már aktív volt. Eltűnésük, nagyjából egybeesik Jeruzsálem pusztulásával (Kr. u. 70). Betartották a mózesi törvényeket, saját elkülönült településeiken, szerény körülmények között éltek. Gyűlöltek a városi életet, de nem annak a kultúrájáért, hanem a bűneiért és kapzsiságáért. Elkülönítették magukat a társadalomtól, hogy eszményi tisztaságban élhessék le az életüket. Nem kereskedtek, csak a saját választott előjáróiknak engedelmességek. Előjáróik utasítása nélkül semmit nem tettek. Két dologban viszont teljes szabadságot élveztek: mások megsegítésében és a könyörületesség gyakorlásában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kétkezi munkából és földművelésből éltek. Vallási gyakorlataikhoz hozzátartozott a rituális tisztálkodás, Mózesnek és az angyaloknak a tisztelete, a reggeli ima a Nap köszöntésére, és a szombat szigorú megtartása. Annak, aki csatlakozni akart, esküt kellett tennie, hogy hűséges lesz a közösséghez és annak tanaihoz. Az eskü megszegése büntetést vagy kiközösítést vont maga után. A belépni szándékozók, három éves próbaidő után nyerték el a teljes jogú tagságot, és kötelesek voltak odaajándékozni vagyonukat a közösség számára.

A Rómához lojális főpapság álláspontja gyűlöletes volt a szemükben. Egyes vélemények szerint az esszénusok mozgalma, egyfajta tiltakozás is volt az elvilágiasodott és Rómát szolgáló jeruzsálemi főpapsággal szemben.

Minden szerencsétlenséget nyugodtan tűrtek, a fájdalmakat nagy lelki erővel legyőzték. A zsidó-római háborúban sokat közülük kínpadra vontak, összetörték a tagjaikat, minden elképzelhető eszközzel gyötörték őket, hogy rákényszerítsék őket nézeteik és hitük feladására, de kízóik ezt egyiküknél sem tudták elérni. Nem könyörögtek hóhéraiknak, hanem bátran haltak meg abban a meggyőződésben, hogy a lelkük halhatatlan, mert hitük szerint a test elenyészik, de a lélek azonban halhatatlan. A jó lelkek tovább élnek, a gonoszok pedig szenvedésre vannak kárhoztatva.

Josephus Flavius első századi zsidó történész, (37-100) mintegy négyezer, egy időben élő esszénusról tud. Azt is tudni lehet, hogy a qumráni (esszénus) közösség, Jézus működésének ideje alatt (i. sz. 26-30) is létezett. A qumránban megtalált szövegek azonban, sehol sem utalnak Jézusra vagy követőre. (Wikipedia)

Csupán a teljesség kedvéért kívánjuk megjegyezni, hogy az esszénus tanoknak ma is vannak követői Magyarországon. A bejegyzett közösségük neve: **a Fény Gyermekei Magyar Esszénus Egyház.**

A Bemerítő Jánossal kapcsolatos állításunk kiindulásaként, igazat kell adnunk mindazoknak, akik amellet érvelnek, hogy Keresztelő Jánosnak, mint az alakuló kereszténység első szószólójának, nem lehetett kapcsolata az esszénus közösségekkel, és azok tanításaival.

Viszont teljesen más a helyzet, ha a valóságnak megfelelően nem Keresztelőként, hanem Bemerítő Jánosként vizsgáljuk ennek a feltételezésnek a hátterét.

Vizsgálódásunk középpontjában, az esszénusok által szertartásként is gyakorolt, naponta többszöri mosakodás és bemerülés, mint a bűntől való megtisztulás, valamint Bemerítő Jánosnak (Zakariás fia János), a zsidók számára ismeretlen, *(ki más bocsáthatja meg a bűnöket (vétkeket), ha nem egyedül az Isten? Lk.5.21.), a bűnök víz általi megtisztulásra elhangzó felszólítása szerepel.*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Komoly tábora van azoknak, akik Jézust is esszénusnak, illetve az esszénus közösségből jövőnek látják. Ezzel kapcsolatban kijelenthető, hogy Jézus nem tanít az esszénus közösségekben előírt, büntől való víz általi megtisztulásról. Mi több, amíg *Jézus maga nem merített (víz)be, hanem csak a tanítványai, (Jn.4.2.),* addig Bemerítő, a bemerülés általi megtisztulást hirdeti, a közelgő ítélettől való megmenekülésként.

Mindemellett *Az esszénusok közösségét az írások, tekercsek, rendi szabályok úgy mutatják be, hogy harcban álló és szent háborúra készülő közösség. Az éleltrend részletei is arra utalnak, hogy az esszénusok Isten harcának az emberei. Harci szituációban élnek a sötétség angyala és a világosság fejedelme között. A végérvényes döntés a nagy csatában megy majd végbe. (Szathmáry Sándor Bibliaismeret II. Újszövetség Református zsinati iroda. 251.old.)*

Jézus nem az Isten harcosaként, a büntől való megtisztulásban tanítja a megtérést, hanem a gondolkodás átalakítást állítja a Hozzá tartozás alapfeltételének. Igen, mert nem a víz és bemerülés által szabadul meg az ember a gonosztól, hanem az Őt befogadása által. Jézust meg csak akkor tudom befogadni, ha ismerem. Ha pedig ismerem, akkor MEGSZERETEM.

Az evangéliumok szövegében Jézus sehol sem szólít fel senkit a bűnbánatra. A házasságtörésben vétkes asszonynak is csak annyit mond: *menj és nehogy még vétkezz (Jn.8.11.)*. Ezzel szemben, *előáll vala János, keresztelvén a pusztában és prédikálván a megtérésnek keresztiségét a bűnöknek bocsánatára. (Károli ford. Mk.1.4.)*

Végül is a következőkben felsorolt párhuzamok, szinte önmaguktól szolgáltatják annak meglátását, hogy az evangélisták a Keresztelőben, miképp jelenítik meg az esszénus Bemerítő Jánost:

- Az esszénusok „*Állandó mértékletességük alapján, csak annyit ettek és ittak, amennyi feltétlenül szükséges volt.*” (Wikipédia).

- *Maga János pedig teveszőrből készült ruhát (öltözetet) viselt, és bőrvet a dereka (csípője) körül, eledele pedig sáska és vadméz volt. (Mt.3.4.)*

- Az esszénusok kumráni telephelye, a júdeai sivatagban található.

- *Azokban a napokban pedig feltűnt Bemerítő (a Baptista) János és Júdea pusztájában hírnökként Igét hirdetve (Mt.3.1.)*

- *Az Igazság Tanítója, a qumráni közösséget létrehozó mozgalom vezetője volt, akit az „igazi” Tanító (héber: móre háccedek) néven említenek, követői magukat az „igazság fiainak” nevezték. Vele szemben áll, szintén igazi nevének említése nélkül, a „gonosz pap”.*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

*A közösség, az igazság egyedüli letéteményesének tartotta magát, az Igazság Tanítóját a legteljesebb kijelentés hordozójának, aki elítélő véleménnyel volt mindenki másról: farizeusokról, szadduceusokról, a Haszoneus dinasztiairól, a hivatalt bitorló főpapokról. (Szécsi József: *Az ókori zsidóság története*).*

- *Amikor látta, hogy sok farizeus és szadduceus is jön hozzá a bemerítésre, (ezt) mondta nekik: viperák fajzata! Ki intett meg (figyelmeztetett) titeket arra, hogy meneküljete az eljövendő harag elől (Mt.3.7.).*

Mindebben látható, hogy Beméritő János az Írás szövegében élve, egy pusztában megjelenő hírnökként, hirdette a víztől való tisztulás szükségét, a megvetett farizeusok és szadduceusok ebből való kizárásával, ami az esszénusok tanítását a legteljesebb módon tükrözi.

Oly annyira, hogy Dr. Szathmáry Sándor (1929-) református lelkipásztor, a teológiai Akadémia, tanszékvezető professzora, azt írta: *Lehet, hogy Keresztelő Jánosnak a farizeusokkal való ellentétét is esszénus eredete határozta meg. (Bibliaismeret II. Újszövetség Református zsinati iroda. 248.old.)*

Nem kétséges, hogy Beméritő János, mint Jézus rokona és Istennek odaadottja, kellett, hogy ismerje Jézust, aki nemcsak nagy hatást gyakorolt rá, hanem úgy gondolhatta, hogy Ő a régóta várt Messiás. Beméritő János hirdetésében, az esszénusok hitében megjelenő nagy csata közeleg Jézus fellépésével: *Már pedig a fejsze a fák gyökerén van, minden (élő) fát tehát, amely nem terem jó (szép, kitűnő) gyümölcsöt, kivágnak és tűzbe dobnak (hajítanak). Mt.3.10.). Szórolapáttal kezében áttisztítja szérűjét és a magtárba gyűjti a búzáját, a polyvát pedig elégeti olthatatlan tűzzel. (Mt.3.12.).*

Ez által válik még érthetőbbé Beméritő Jézussal kapcsolatos zavara, amit a Hozzá intézett kérdés tükröz a legjobban. Nevezetesen: *Te vagy-é az eljövendő vagy mást várjunk? (Mt.11.3.).*

Jézus válasza egyértelmű:

- *menjetek, adjátok hírül (jelentsétek) Jánosnak, amit hallotok és láttok:*
- *vakok újra látnak és sánták járnak, leprások megtisztulnak, és süket(némák) hallanak és halottak - életrekelnek és koldusszegényeknek hirdetik az örömuzenetet (evangéliumot).*

- *Boldog, aki nem botránkozik meg bennem. (Mt. 11.4,-6.),,*

Bár Beméritőből Pál és a kereszténység Keresztelőt csinált, ő mégsem lett Jézus tanítványa, mert Jézusban nem az Atya Igéjét, hanem a Messiást várta, aki mint az esszénusok hitében meglévő világosság fejedelme, ítéletet hirdet a sötétség anyyala felett.

Bemerítő nem értette meg Jézust. Nem értette meg azt, hogy aki Jézust a gondolkodás átalakítás folyamatában, mint az Atya igéjét fogadja be, az a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

befogadás által egy lesz Vele!!! Nem érthette meg, hogy minden ember létének, útjának az a végső célja, hogy újból egy legyen az Atyával, akihez Jézus az Út.

Szabó János